

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

RELATIEF

toneelspel in vier bedrijven

door

Peter de Kemel

1880

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr. 2217

UITGESTELD

Een volkse komedie in vier bedrijven

door

Peter de Kemel

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2015
Nr.2318

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan de auteur:

Peter de Kemel
Oudenaardestraat 11a
9870 Zulte
Tel. 0496 52 77 60

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraag waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens tien dagen voor de opvoering(en) naar de auteur worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

Wettelijk depot D/1996/0220/020
ISBN 978-90-385-04339

© 1996 Toneelfonds J. Janssens/Peter de Kemel
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

5 dames - 4 heren

JULES, voorzitter van de toneelvereniging "Hoger Op"
(eind 50)
 MARIETTE, zijn vrouw (eind 50)
 MARIE-ANTOINETTE, hun dochter (vooraan 30)
 MARC, acteur (vooraan 30)
 ANNICK, actrice (midden 20)
 GUIDO, acteur (eind 30)
 ALICE, actrice (midden 50)
 MAURICE, souffleur (midden 60)
 PAULA, voorzitster van de plaatselijke K.V.L.V.
(midden 50)

DECOR

Het decor zou, wanneer het volledig zou afgewerkt zijn, een appartement ergens in een stad voorstellen. Van het decor is alleen de achterwand volledig. In het midden van die wand zit de voordeur van het appartement. Links van de deur in de achterwand, een raam. Achteraan in de linkse zijwand zit de kader voor een deur, maar waar nog geen deur inhangt. Dat is het enige paneel in de linkse zijwand. Het enige paneel van de rechtse zijwand bevindt zich achteraan en sluit aan tegen de achterwand. Op scène staan tal van tafels en stoelen gestapeld.

Voor de deur in de achterwand staat een trapladder. Aan de linkse muur op scène (Muur van de zaal zelf), hangt een schakelkast. De panelen van het decor bestaan uit allerlei verschillende soorten behang en verf van vorige producties van de toneelvereniging.

TIJDSVERLOOP

1e BEDRIJF : Een avond in augustus
 2e BEDRIJF : 4 weken later
 3e BEDRIJF : 3 dagen later
 4e BEDRIJF : 3 weken later

E E R S T E B E D R I J F

(Wanneer het bedrijf begint is alles pikdonker.

Men ziet iemand voorbij het raam passeren met een zaklamp. Hij doet de deur in de achterwand open, waardoor de trapladder die aan de binnenkant voor de deur staat, omvalt. Marc De Volder is vooraan de dertig en homofiel. Hij draagt een rode broek met een bloes met felle kleuren die weinig of niet zichtbaar is vanwege zijn gebreid vest dat dicht is).

MARC : *Jamaar, zeg dat het niet waar is hé! Die decorateurs hebben het ook weer gekunnen. Wie zet er nu een ladder achter de deur waar ge moet binnenkomen. En dan die electriciteit hier. Ge moet in het donker over scène lopen om de electriciteit op scène te kunnen aansteken. (Gaat naar de schakelkast van de lichten) Parochiezaaltje van mijn voeten, ja. Weer geluk dat ik mijn zaklampje bijheb. Maar dat ze er maar zeker van zijn, binnenkort krijgen ze de rekening van een nieuw batterijtje. (Komt aan een schakelaar, maar er gebeurt niks. Vanuit een ander lokaal achter scène klinkt een stem)*

PAULA : *(Off) Moeten we hier in het donker zitten misschien? Prutser!*

MARC : *(Steekt schakelaar aan) Ja zeg, missen is menselijk hé! Moesten ze er eens een papiertje op kleven, dan zoudt ge tenminste weten welke schakelaar dat voor wat is. (Steekt nu het licht aan op scène) En van die madams van de K.V.L.V. met hun kooklessen zullen we dus ook weer de hele tijd last hebben.*

ANNICK : *(Komt het decor binnen). (Is midden de twintig en sportief gekleed. Door haar witte bloes ziet men een rode b.h.) Oei oei oei, Marcske. Zo zagen van de eerste repetitie, jongen.*

MARC : Ah, Annickske, ge zijt er ook al.

ANNICK : Ge weet, ik probeer altijd op tijd te zijn hé.

MARC : *(Kijkt op zijn horloge)* Ja, en waren ze dat maar allemaal. Altijd hetzelfde liedje. Nooit op tijd.

ANNICK : En weer hetzelfde liedje met die K.V.L.V. die moet koken en ons zal storen tijdens de repetities ook.

MARC : Ja, er zijn nog altijd jonge wijven die geen patatten kunnen koken.

ANNICK : En weer de scène vol tafels.

MARC : Het kan niet het anders of de toneelbond begint aan de repetities van een nieuw stuk.

(Ze zetten de tafels en stoelen van scène. Drie tafels blijven in rij staan met stoelen errond).

ANNICK : En eerlijk gezegd had ik weinig goesting om te komen. 't Is nog zo'n goed weer buiten. Ik had meer goesting om met de billekes bloot op een terraske te zitten.

MARC : g' Hebt waarschijnlijk al met uw billekes bloot gezeten, want ik zie dat ze al bruin zijn. *(Er komt een klein onnozel lachje)*

ANNICK : Van op reis, hé Marcске. Zijt gij op reis geweest?

MARC : Jaja, gezellig met ons tweetjes. Ik met mijn konijntje.

ANNICK : Ge zijt met Nico weggeweest.

MARC : Ja, ik en mijn chérie hé. Veertien daagskes.

ANNICK : Met de vlieger?

MARC : Nee, met de oude twee pk van mijn mama.

ANNICK : Maar Marcске toch, dat...

MARC : Is gezellig hoor. Ge schokt van als ge aanzet tot als ge weer thuiskomt.

ANNICK : Maar anders gaat ge toch altijd met de vlieger?

MARC : Ja, Annickske, Nico zit al zes maanden zonder werk en ik kan alles toch niet blijven betalen hé. Zitten we op een terraske en gaan we voort is het van "Konijn-

tje, gaat gij betalen?" Komen we uit de sauna is het van "Konijntje, gaat gij betalen?"

ANNICK : Gaat gij naar de sauna?

MARC : Ja, we zweten eens graag.

ANNICK : Buiten zo'n goed weer. Maar hier is het toch maar fris. (*Knoopt een knoop van haar bloes dicht*)

MARC : Ja, doe nu maar een knoopje dicht; ik heb toch allang gezien dat ge een rood behaatje draagt. (*Er komt terug een onnozel lachje*)

ANNICK : Sedert wanneer kijkt gij naar de meiskes?

MARC : Het is niet omdat ge niet eet wat er op het menu staat dat ge niet naar het menu moogt kijken, hé Annickske.

ANNICK : En wat vindt ge ervan, Marcske?

MARC : Ja, sjiek hé. Sexy en toch ziet ge niets. Het accentueert wel de borstjes hé.

ANNICK : Maar zoveel heb ik eigenlijk niet hoor, Marcske. (*Ondeugend*) Ik heb er een beetje bijgevuld.

MARC : (*Speels*) Ja zeg, ge wilt zeggen... Ho, ik en mijn konijntje hebben ons een tijd geleden eens in twee vrouwen verkleed voor een fuif in Brussel en hebben er appelsientjes ingestoken. Plezier dat wij gehad hebben, Annickske. En pas op, ik voelde mij een gans andere mens met mijn verhoogskes. En wat vindt ge van mijn nieuwe look? (*Paradeert even*)

Annick : Ge staat ermee, Marcske.

MARC : Ho zeg, mijn konijntje en ik hebben ons alletwee een nieuw bloezeke gekocht in die sjieke vrouwenboetiek op de markt. (*Opent nu zijn vest*) Ik sta ermee hé. (*Paradeert nog even*) Maar het is een heel spel geweest om eraan te geraken hoor. Wij liepen over de markt en zagen dat bloezeke hangen. Ho, we waren er direct alle twee zot van hé. Maar ja, we durfden niet binnengaan in die winkel waar al die vrouwen aan het passen waren. Ho zeg, en weet ge wat we gedaan hebben? Wij hebben gebeld of we na sluitingsuur mochten

gaan passen. Ho, Annickske, en in plaats van dat meiske was dat haar broer die ons besteld heeft. *(Maakt wat vrouwelijke gebaren)* Ook zo'n sjieke gast. Hij heeft ons zelfs helpen passen.

ANNICK : Allé, het zat allemaal goed mee.

MARC : Eén ding was minder. Dat paskotje was te klein om met drie in te staan. Maar 'k sta er goed mee hé. *(Paradeert nog even)*

ANNICK : Ze is geknipt voor u.

MARC : Annickske, gij koopt uw behaatjes altijd een maatje te groot zeker?

ANNICK : Ik zou niet weten waarom.

MARC : Omdat ge er nog wat vulling zoudt verkrijgen. Een goeie hé. *(Klein onnozel lachje)*

ANNICK : Heb ik gekregen in Italië.

MARC : Ah, zijt ge naar Italië geweest? *(Misnoegd)* Ja, wij hier naar de Ardennen.

ANNICK : Niet meegevallen?

MARC : Hebt gij al eens veertien dagen met twee in de regen gezeten in een tentje waar ge u met moeite kunt in bewegen? Waar de motten vier gaten in gebeten hebben en de everzwijnen alle minuten los door uw tentje kunnen komen gelopen? Doe één ding nooit als ge een goeie relatie hebt: Veertien dagen samen gaan kamperen in de Ardennen.

ANNICK : Ga volgende keer mee met mij naar Italië, Marcske. Schone stranden, palmbomen, veel zon. En voor mij van die schoon bruingebrande Italiaanse garçons met hun sneeuw witte tanden. Die weten van aanpakken, jongen.

MARC : Zou ook niet ideaal zijn, hé Annickse.

ANNICK : Ah nee. En waarom niet?

MARC : Zie dat we alle twee op dezelfde garçon verliefd worden.

ANNICK : Er lopen er daar genoeg.

MARC : 't Schijnt dat die Italianen wel aan de hete kant zijn hé.

ANNICK : Tegen wie zegt ge het! Hoho, ik heb mij laten gaan, Marcske.

MARC : Ja, bij ons ging dat natuurlijk moeilijk in dat klein tentje.

ANNICK : 's Namiddags zon en 's avonds...

MARC : Heet zonder zon.

ANNICK : Pas op, en ik ben overal bruin hé! *(Toont haar buik aan Marc)*

PAULA : *(De voorzitter van de K.V.L.V., een vrouw van vijftig, komt met een kookpan in haar hand, het decor binnen)* Oh, ze zijn hier nog maar en ze zijn alweer gemeen aan het doen. Ze zouden die toneelbond hier niet meer mogen toelaten in dat parochiaal centrum. In een christelijk huis staat ze hier met haar buik bloot.

ANNICK : Ik toon gewoon hoe schoon bruin dat ik ben hé.

PAULA : Gemeen is het!

ANNICK : Doe dan uw ogen toe als ge passeert hé. En van passeren gesproken. Hoeveel keer denkt ge ons vandaag te komen storen?

PAULA : Ja zeg, het is ook niet mijn schuld dat ik buiten moet om mijn patatten af te gieten hé. *(Ze verlaat de zaal via een deur achteraan in de zaal)*

ANNICK : Kijk, daarvoor zou ik laten van mee te doen hé. Altijd die K.V.L.V. die u hier lastig valt. Is het niet om te koken, dan is het om te naaien of bloemen te schikken.

MARC : Ja, en is het de K.V.L.V. niet, dan is het de K.W.B. of het A.C.W. dat hier ergens zit te vergaderen. Het is niet moeilijk dat voor we in première gaan, iedereen op de parochie weet waarover het gaat. Ze hebben al zodanig veel over en weer gelopen dat ze heel het stuk al gezien hebben.

(Vanachter de coulissen komen al pratend, Jules en Mariette. Hij is voorzitter van de toneelbond. Zij zijn vrouw. Beiden eind de vijftig).

MARIETTE : *(Off)* Ja, ge gaat het moeten zeggen, hé Jules.
Nu kunt ge het niet meer uitstellen.

JULES : *(Off)* Dat is ambetant hé.

MARC : *(Fluisterend)* Ja, de voorzitter zijn gendarm is er ook weer bij.

JULES : *(Op)* Elk een goeie avond. *(Geeft Annick een hand)*
Annickske. *(Kust haar)*

ANNICK : Voorzitter.

MARIETTE : Zeg, dat moet nu eens gedaan zijn met dat kussen hé.

MARC : Dat hoort bij het artiest zijn, hé Mariette.

MARIETTE : Zie hem daar zitten, de slappe. *(Geeft Annick een hand)* Annick.

ANNICK : Mariette.

MARC : Voorzitter.

JULES : Marcske.

MARIETTE : *(Steekt haar hand uit naar Marc. Deze steekt zijn hand uit, maar in plaats van haar een hand te geven, krabt hij in zijn haren)* Ja zeg, voor mij niet gelaten hé. Allé, zijn we hier allemaal? *(Kijkt op haar horloge)* Het is maar dat ze weer te laat zijn hé.

MARC : Gij waart anders ook niet op tijd hé.

MARIETTE : Jules, heeft die jongen iets tegen mij?

JULES : Het gaat toch weer niet beginnen van de eerste repetitie hé.

MAURICE : *(Op. Hij is halfweg de zestig)* Elk een goeie avond. *(Hij heeft Jules een hand)* Voorzitter.

JULES : Maurice.

MAURICE : Annickske. *(Geeft haar een kus)*

MARIETTE : Lap! Ze zijn weeral vertrokken.

ANNICK : Mauriceke, zijt ge ook weer van de partij?

MAURICE : Ja, aangezien dat de helft nooit zijn rol kent, zult ge wel weer een souffleur nodig hebben hé.

MARC : Niet veralgemenen, hé Maurice.

MAURICE : Ik weet dat gij altijd uw rol kent, Marcske.
(Geeft hem een hand)

MARC : (Duidelijk tevreden door Maurice zijn opmerking)
Maurice.

MAURICE : (Geeft Mariette een hand en wil haar kussen)

MARIETTE : (Trekt zich weg) Merci. Ik ben al kontent met een hand alleen. Ja, wie moet er nu nog komen, Jules?

JULES : Uih...

MARIETTE : Kijk op uw papier hé. Ik heb het toch opgeschreven voor iets.

JULES : (Kijkt op zijn papier) Ons Marie-Antoinette, Guido, Alice, Myriam,...

MARC : En Paula van de K.V.L.V., want ze is haar patatten gaan afgieten.

MARIETTE : Zeg dat het niet waar is dat ze hier weer alle repetities ambetant gaat doen hé.

ANNICK : En sommige keren als ze koken... (Nijpt haar neus dicht)

MAURICE : Ja, maar bij beginners moet het eens aanbranden hé.

MARC : En die keren dat ze vis klaarmaken. De laatste keer dat ik van de repetitie kwam dacht mijn konijntje dat we met de toneelbond naar de vismijn van Zeebrugge geweest waren.

ANNICK : En altijd binnenvallen op ongelegen momenten. Ik stond met mijn buik bloot voor Marcske en...

MARIETTE : Waarom moest gij met uw buik bloot staan voor hem?

ANNICK : Om te tonen hoe schoon bruin dat ik ben, hé Mariette.

MARIETTE : Schoon bruin! Ik ben niet bruin en...

MARC : Maar ik ben ook niet curieus om uw buik te zien.

MAURICE : Annickske, ik wil het u maar zeggen. Maar in mijn hof schijnt de zon ook dikwijls.

ANNICK : Ik zal eraan denken, Mauriske. (*Kijkt op haar horloge*) Ja, het academisch kwartiertje is haast voorbij zeker?

MAURICE : Waar blijft onze nieuwe regisseur?

JULES & MARIETTE : (*Kijken naar elkaar*) Uih...

ANNICK & MARC : Is het een knappe?

MARIETTE : Nee. Hij heeft sproeten en puisten door mekaar.

MARC : Het is dan wel te hopen dat hij iets kan. Want geef toe dat die laatste twee geen vette waren. 40.000 frank, maar 'k weet niet hoe dikwijls afwezig en als ze hier dan wel waren, speelden ze meer voor soufleur dan voor regisseur. We kunnen het dan even goed aan Maurice vragen.

ANNICK : (*Speels*) Ja, hij heeft nog wel geen sproeten, maar hij is toch al lelijk.

MAURICE : Ik denk dat ik wat hoge bomen ga laten planten in mijn tuin dat ik wat meer schaduw heb.

MARIETTE : Een knappe of een lelijkaard: Het is om te regisseren dat hij komt.

ANNICK : Ge moet eens de hele tijd zitten luisteren naar iemand met sproeten en puisten. Mijn goesting om te repeteren is dan direct over.

JULES : De regisseur...

PAULA : (*Op uit deur, achteraan zaal*) Zeg! Heeft er iemand de achterdeur van de parochiezaal laten openstaan?

MARIETTE : Wij niet. Want we zijn hier nog maar net. Het is onze eerste repetitie.

PAULA : Eerste repetitie! Ze zitten hier al een half uur en ze hebben nog niet eens hun boek open gedaan. (*Is nu over scène gegaan en komt aan de deur van het decor*) En zorg dat er hier niets voor de deur staat hé.

MARC : Ja, want ge zult natuurlijk nog een paar keer moeten passeren.

- PAULA : *(Af. Achter scène praat ze tegen Alice)* Ah, Alice, speelt ge ook weer mee.
- ALICE : Een klein rolleke, geloof ik. Ze hadden iemand te weinig.
- PAULA : Allé, dan zal er tenminste nog iemand op scène staan die kan toneelspelen. *(Ze verdwijnt voor het raam)*
- MARIETTE : Ik denk dat die iets tegen ons heeft.
- ALICE : *(Op, is een volkse vrouw van midden de vijftig. Ze rijdt met haar fiets het decor binnen)* Elk een goeie avond. Ik ga hem hier maar zetten, want vorig jaar hebben ze hem eens gestolen aan de parochiezaal. *(Zet hem in een hoek van het decor)* Ge moet mij pardonneren dat ik wat later ben, maar mijn vent was met de auto weg en ik ben dus met de fiets moeten komen. Ge zijt toch nog niet begonnen?
- MARC : Nee, want er zijn er blijkbaar wiens vent zowel met de auto als met de fiets op de baan is en die te voet moeten komen.
- JULES : De regisseur...
- MARC : Mocht hier ook al geweest zijn. Inplaats van 40.000 frank geven we hem 39.750 frank.
- JULES : De regisseur...
- MARC : Mag volgende keer ook op tijd komen.
- JULES : De regisseur...
- MARIETTE : Komt niet!
- MARC : Zal mogen content zijn met 39.500 frank. *(Realiseert het zich nu)* Hoe hij komt niet?
- JULES : Nee. Hij heeft vanavond gebeld dat hij bij de andere bond, 50.000 frank kon krijgen.
- MARC : Ah, dat is knap! Die zegt toe en de avond zelf. En dan nog bij de concurrentie. Ho, tegenwoordig kunt ge op niemand meer rekenen hé. Iedereen zou beter zijn zoals ik.
- MARIETTE : Ja, dan zou het hier proper zijn.

GUIDO : *(Een man van eind de dertig komt binnen)* Goieien-
avond. Pa. *(Geeft Jules een hand)*

JULES : Guido.

GUIDO : Ma. *(Wil nu ook Mariette een hand geven)*

MARIETTE : *(Wendt zich af)* Nee. Nee, dat gaat niet gaan.
Dat kan ik niet aan. Ge moet het hem nu zeggen,
Jules.

GUIDO : Scheelt er iets misschien?

MARC : Ik denk van wel hoor, Guido.

GUIDO : Jamaar wat...?

JULES : *(Heeft ondertussen papier in zijn handen)* Ja, wat
staat er hier nu op? Ik kan uw geschrift niet lezen
hoor, wijveke.

MARIETTE : *(Draait brief ondersteboven)* Het zal misschien
zo beter gaan.

JULES : Beste leden van toneelbond "Hoger Op". Alvorens wij
aan een nieuwe productie beginnen...

MARIETTE : Stop! Wat zit gij hier nu te zeveren? Dat is
niet voor Guido. Ge zegt hem gewoon dat ons dochter
haar vrijage met hem wil stopzetten en wij dus niet
meer willen aangesproken worden met ma en pa.

GUIDO : Jamaar... Wat...? Hoe...?

MARC : Hoe noemen ze dat? Ander en beter?

JULES : *(Leest een andere brief)* Beste Guido. Hiermee wil
ik u melden...

MARIETTE : Ja, nu weet hij het al wel hé.

JULES : Wilt gij anders voorzitter zijn?

MARC : Hoe, is zij dat dan nog niet?

GUIDO : En heeft ze daar ook een reden voor?

JULES : Ja... *(Haalt zijn schouders op)*

MARC : Kijk eens of uw vrouw het niet opgeschreven heeft.

MARIETTE : Ze wil gewoon nog wat van haar jong leven kunnen
genieten. Ze is tot die conclusie gekomen na haar
reis naar Italië.

MARC : Ja, dat kan ik best geloven als ze in datzelfde
hotel gelogerd heeft als Annick.

GUIDO : Ik vind dat beneden alle peil. En dan nog niet eens zelf zeggen, maar uw moeder uw vuile karweien laten opknappen.

PAULA : *(Steekt haar hoofd door het raam)* Zeg!

MARC : Zeg dat het niet waar is dat haar patatten weer moeten afgegoten worden hé.

PAULA : Er was telefoon voor de toneelbond. Een regisseur die eerst afgehaakt had, maar nu toch wil regisseren. In plaats van 50.000 krijgt hij maar 35.000 meer bij de andere toneelbond.

ALICE : De liberalen zullen zonder geld zitten.

MARIETTE : Het is een toffe. En nu zou hij bij ons willen komen voor 40.000 zeker.

PAULA : Wablief?! 40.000 om een beetje te zeggen waar ge moet lopen en staan. Ik doe dat voor 20.000.

MARC : Ja, maar gij gaat geen tijd hebben, hé Paula. Als wij repeteren moet gij patatten koken.

PAULA : 40.000. Het kan niet missen dat uw rekening voor de huur van de parochiezaal blijft openstaan

MARIETTE : Niets van. Wij hebben de factuur nog niet gekregen.

PAULA : Zal wel. Ik ben ze persoonlijk in uw brievenbus komen steken. Moest het zijn dat de toneelbond failliet gaat, weet het mij dan tijdig te zeggen, want de K.V.L.V. denkt eraan om ook eens toneel te spelen.

MARC : Hoe gaat uw eerste stuk heten? "Patatjes in de pel"?
(schil)

PAULA : *(Af)*

MARIETTE : *(Tot Jules)* Wel, hoe komt het dat...?

JULES : *(Haalt zijn schouders op)* Ja... *(Leest nu verder aan brief)* Daarom, Guido, stellen wij voor dat...
Nee, dat zal het niet zijn.

ALICE : Oh zeg, met die brief te zien. Ik was het haast vergeten. *(Recht en naar haar fiets)* Ik heb een brief van Claudia in mijn fietszak.

MARIETTE : Ze moet zij geen brieven meegeven, maar op tijd komen.

JULES : *(Krijgt brief van Alice, maar Mariette neemt hem af)*

MARIETTE : Wat voor kattengeschrift is dat. Ik heb mijn bril niet bij. Leest gij maar. *(Geeft brief terug aan Jules)*

JULES : *(Leest brief)* Aan de toneelbond "Hoger Op". Met dit schrijven deel ik u mede dat ik niet bereid ben weer een bijrolletje te spelen. Ik kan bij de andere toneelbond een hoofdrol krijgen en heb die ook aanvaard.

MARIETTE : Kijk, als ik die Claudia tegenkom op straat zal ze er niet goed van zijn. Bij d'ander gaan spelen. Is ze niet beschaamd. Wij hebben haar hier alles geleerd en... 't Is te hopen dat ze daar de slechtste van allemaal is. Dat ze afgaat als een gieter.

MAURICE : Is wel geen reclame voor onze bond, hé Mariette.

MARIETTE : Kijk ik... *(Weet duidelijk niet wat zeggen)* Jules, ge moogt ook eens iets zeggen hé!

JULES : Uih... Ik ging juist hetzelfde zeggen, wijveke.

MARIETTE : Maar we laten ons niet doen hé!

GUIDO : En ik ook niet! Ik zou graag eens een duidelijke verklaring krijgen voor...

MARIETTE : Nu zijn we met serieuze zaken bezig hé. Bij de liberalen gaan spelen. Hui!

GUIDO : Maar...

ANNICK : Guidootje, maak nu geen problemen waar dat er geen moeten zijn hé. Marie-Antoinette moet u niet meer hebben, dus kunt ge beginnen uitkijken naar iemand anders.

MAURICE : Ik ken anders iemand...

MARC : Kunnen we nu verderdoen, ja?! Claudia speelt dus niet mee, waardoor Annick haar kan vervangen en nu toch meedoen.

ANNICK : Hoe?! Ik was dus anders niet 'gerolleerd'.